

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobkyně: R. M.**, bytem „X“, **proti žalované: České správě sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem**, se sídlem v Liberci, ul. M. Horákové č. p. 185/66, PSČ 460 31, **v řízení o žalobě proti posudku žalované ze dne 16. 7. 2012, č. j. LPS/2012/154-NR-LIB_CSSZ, o invalidním důchodu,**

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně zaslala ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím pošty dne 18. 10. 2012 podání, které označila jako „žaloba proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení“, přičemž v tomto podání toliko uvedla, že tímto podává žalobu proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 7. 2012, č. j. LPS/2012/154-NR-LIB_CSSZ, jímž bylo rozhodnuto o nepřiznání invalidity s tím, že k jednání osobně doručí nová lékařská vyšetření.

Aby soud v rámci správního soudnictví mohl uskutečnit řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí, tj. v intencích ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dospěl soud k závěru, že je nutné, aby předmětná žaloba obsahovala kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) i náležitosti podle ust. § 71 odst. 1 s. ř. s., a to:

- označení napadeného rozhodnutí a den jeho doručení nebo jiného oznámení žalobci [písm. a), žalobou lze úspěšně napadat pouze konečná rozhodnutí ve věci (tedy taková, která již nelze napadnout řádnými opravnými prostředky v rámci správního řízení)],
- žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [písm. d)],
- návrh výroku rozsudku [(písm. f)].

Dále soud dospěl k závěru, že ve smyslu ust. § 71 odst. 2 s. ř. s. je též nutné zaslat příslušnému soudu jeden opis (kopii) rozhodnutí, jehož správnost má soud přezkoumat.

Vedle toho soud dospěl k závěru, že je nutné v žalobě jednoznačným způsobem uvést důvody, pro které žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nesprávné, či označit nesprávné úkony správního úřadu, které měly mít vliv na správnost rozhodnutí (žalobní body), neboť soud může přezkoumat správnost rozhodnutí správního orgánu právě jen v rozsahu uvedených žalobních bodů. Proto je důležité označit všechny důvody, pro které žalobkyně považuje dané rozhodnutí za nesprávné.

V předmětné věci soud rovněž dospěl k závěru, že žalobu je nutno doplnit taktéž o návrh výroku rozsudku, kde bude uvedeno, že se žalobkyně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí, s tím, že musí jít o stejné rozhodnutí, které bude označeno jako žalobou napadené rozhodnutí. V rámci správního soudnictví přitom nelze výrok v rozhodnutí správního orgánu

nahradit jiným výrokem. V souladu s ustanovením § 78 s. ř. s. je možné pouze rozhodnutí správního orgánu zrušit – je-li žaloba oprávněná, nebo žalobu zamítnout, shledá-li soud, že žaloba není důvodná. Po případném zrušení rozhodnutí správního orgánu se vrátí věc správnímu orgánu k dalšímu řízení, při kterém je správní orgán vázán názorem obsaženým v odůvodnění rozsudku soudu.

S ohledem na všechny výše uvedené zjištěné nedostatky soud dne 25. 10. 2012 pod č. j. 78 Ad 16/2012 – 3 přikročil ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. k vydání kvalifikované výzvy k odstranění vad předmětné žaloby. V této výzvě soud žalobkyni podrobně poučil, jaké náležitosti je třeba do předmětné žaloby doplnit ve lhůtě 10 dnů od jejího doručení, aby předmětná žaloba byla vyhodnocena jako bezvadná, přičemž žalobkyni i mj. výslovně poučil o tom, že žalobou lze úspěšně napadat pouze konečná rozhodnutí ve věci, tedy taková, která již nelze napadnout řádnými opravnými prostředky v rámci správního řízení. Současně bylo žalobkyni uděleno mj. i náležité poučení o následcích nerespektování předmětné výzvy, tj. že pokud neodstraní nedostatky své žaloby a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o tomto jejím podání odmítne. Tento procesní postup soudu přitom plně odpovídal konstantní judikatuře Nejvyššího správního soudu v této otázce, jak je patrné např. z jeho rozsudku ze dne 18. 7. 2007, č. j. 6 Ads 82/2007-23, který je dostupný na www.nssoud.cz.

Na základě dotyčné výzvy, žalobkyně soudu zaslala podání ze dne 6. 11. 2012, které soud obdržel dne 9. 11. 2012, jež označila jako „žalobu proti rozhodnutí o nepřiznání částečného invalidního důchodu“, přičemž za žalovanou označila opět Českou správu sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, se sídlem v Liberci, ul. M. Horákové č. p. 185/66, s tím že žaluje její posudek o invaliditě ze dne 16. 7. 2012, č. j. LPS/2012/154-NR-LIB_CSSZ. K důvodům žaloby pak žalobkyně v krátkosti poukázala na potíže s páteří v oblasti trupu a bolesti zad, kdy její stav je trvalý s možností zhoršování. K žalobě přiložila dotyčný posudek a na prokázání svého zdravotního stavu k žalobě přiložila lékařské zprávy z ortopedie, neurologie a léčebné rehabilitace.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že soud usnesením odmítne návrh, jestliže nejsou splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

V daném případě dospěl soud k závěru, že předmětnou žalobu je nutné odmítnout právě s poukazem na ust. § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Žalobkyně totiž přes kvalifikovanou výzvu soudu, a to v podobě usnesení ze dne 25. 10. 2012, č. j. 78 Ad 16/2012 – 3, k odstranění vad žaloby, které bylo vydáno v intencích ust. § 37 odst. 5 s. ř. s., a kdy žalobkyně byla soudem výslovně mj. poučena, že žalobou lze úspěšně napadat pouze konečná rozhodnutí ve věci, tedy taková, která již nelze napadnout řádnými opravnými prostředky v rámci správního řízení, žalobou nadále napadala pouze posudek o invaliditě ze dne 16. 7. 2012, č. j. LPS/2012/154-NR-LIB_CSSZ, který byl vypracován příslušnou posudkovou lékařkou České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, se sídlem v Liberci, ul. M. Horákové č. p. 185/66. Dotyčný posudek však není konečným rozhodnutím ve věci, vůči němuž lze podat žalobu v intencích ust. § 65 a násl. s. ř. s., nýbrž byl „toliko“ vypracován pro účely námitkového řízení vůči prvoinstančnímu rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 5. 2012, č. „X“, jímž byla žalobkyni zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění zákonných podmínek. Žalobkyně by měla vzít v potaz skutečnost, že tento posudek je „pouze“ podkladovým materiálem pro konečné rozhodnutí ve věci, vůči němuž lze podat žalobu v intencích ust. § 65 a násl. V daném případě tímto konečným rozhodnutím ve věci, vůči němuž případně měla směřovat žaloba, je rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, ze dne 8. 8. 2012, č. j. „X“, jak soud zjistil u tohoto správního orgánu. Na základě dotazu soudu přitom Česká správa

sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, soudu zaslala v kopii dotyčné konečné rozhodnutí ve věci včetně vyznačené doložky nabytí právní moci dnem 14. 8. 2012 a včetně dokladu o jeho doručení do vlastních rukou žalobkyni téhož dne. Faktem tak zůstává, že s ohledem na platnou právní úpravu obsaženou v s. ř. s., a to ve smyslu ust. § 65 a násl. v návaznosti na ust. § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s., soud nemůže vést řízení, jehož předmětem by nebyl přezkum konečného rozhodnutí ve věci žádosti o invalidní důchod, nýbrž jen podkladový posudek k tomuto rozhodnutí. V důsledku této skutečnosti soud pro absenci podmínek řízení předmětnou žalobu dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) v návaznosti na ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

V návaznosti na právě uvedené soud pro úplnost ještě uvádí, že s ohledem na skutečnost, že předmětná žaloba byla žalobkyní zaslána soudu prostřednictvím pošty dne 18. 10. 2012 a že konečné rozhodnutí ve věci, tj. rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem, ze dne 8. 8. 2012, č. j. „X“, bylo žalobkyni doručeno již dne 14. 8. 2012, tj. více než 2 měsíce před podáním žaloby, soud vyhodnotil jako bezpředmětné, aby žalobkyni případně dále instruoval k tomu, aby předmětnou žalobou brojila právě vůči tomuto rozhodnutí ze dne 8. 8. 2012 a nikoliv proti podkladovému posudku ze dne 16. 7. 2012, neboť by se nejednalo o včasné podanou žalobu. Proto i v případě označení rozhodnutí ze dne 8. 8. 2012, jako rozhodnutí, vůči němuž je brojeno předmětnou žalobou, by bylo nutné tuto žalobu pro opožděnost dle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítnout, neboť k jejímu podání nedošlo do dvou měsíců od doručení dotyčného rozhodnutí ze dne 8. 8. 2012 žalobkyni, jak zakotvuje ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne: 28. listopadu 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Markéta Kubová